

angaaende nærmere Forskifter for Bygning og Udstyr m. m. af de under Dampskibstilsynsloven hørende Skibe og Fartøjer samt det offentlige Tilsyn med disse, og endelig Bekendtgørelse af 10. Februar 1913 om offentlig Godkendelse af Redningsbaade med Dæk, synkefri Klapbaade og andre Klapbaade. Hver af disse Bekendtgørelser betyder enten, at den stedfundne Udvikling har nødvendiggjort nye Regler, eller at Overenskomst med andre Stater har krævet nye Bestemmelser udstedt.

I 1909 maatte man endelig, under Paavirkning af Bestemmelsen i Tillæget af 1906 til The Merchant Shipping Act af 1894, i Henhold til hvilket den engelske Regering fra 1. Oktober 1909 vilde forlange, at alle fremmede Skibe, der anløb engelske Havne, skulde opfylde de engelske Regler om Lastelinie, med mindre der i Skibets Hjemland fandtes Regler om Lastelinie, som var anerkendte af den engelske Regering, skride til at indføre Bestemmelser om Lastelinie for danske Skibe. Saadanne Regler maatte naturnødvendig omfatte ikke blot Dampskibe, men ogsaa Sejlskibe. Under 27. Januar 1909 nedsatte Handelsministeriet derfor en Kommission til Udarbejdelse af Udkast til saadanne Regler. Da Arbejdet af den ovenfor anførte Grund maatte fremskyndes meget, mente Kommissionen ikke at kunne bringe endelige Regler i Forslag paa et saa nyt og for den danske Lovgivning helt ukendt Omraade, men ansaa det for rigtigst at nøjes med at udarbejde nogle midlertidige Regler, der i det store og hele tog de gældende engelske Regler, saavel som de af Bureau Veritas og Lloyd's Register anvendte Regler for Fribords-Beregning til Mønster. Paa dette Grundlag udarbejdedes der et Forslag til midlertidig Lov om Skibes Dybgaaende og Lastelinie, der forelagdes Rigsdagen i Samlingen 1908—09, jfr. Rigsdagstidenden 1908—09, Tillæg A. Sp. 4107, Tillæg B. Sp. 2277 og Tillæg C. Sp. 2259 og 2329. Forslaget, der kun undergik faa og uvæsentlige Ændringer, ophøjedes til Lov som *midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909*. Loven omfatter alle udenfor Kystfart gaaende danske Skibe, for saa vidt de anløber fremmed Havn, men med Adgang til Dispensation under særlige Omstændigheder. De nærmere Regler for Beregningen af Fribordet og Anbringelsen af Lasteliniemærkerne er overladt til Administrationen, jfr. i saa Henseende Anordning af 28. September 1909, Bekendtgørelse af 30. September 1909 og to Bekendtgørelser af 17. November 1909. Den nærmere Ordning er følgende: Fribordsbrev udstedes af Handelsministeriet paa Grundlag af en Beregning, foretagen af et dertil nedsat Lastelinieudvalg, der raader over den fornødne tekniske Bistand. Paamærkningen af Lasteliniemærkerne og Kontrollen hermed er overladt dels til de skibbygningskyndige Dampskibstilsynsmænd og Sejlskibstilsynsmændene og dels til de anerkendte Klassifikationsselskabers Ekspertes, ligesom ogsaa disse Tjenestemænd og Ekspertes er bemyndigede til at udfylde de Oplysningsskemaer, der er nødvendige for Beregningen af Fribordet. Denne Ordning var vistnok paa det givne Tidspunkt den bedste, der kunde skaffes, dels fordi Tilsynet med Skibe paa dette Tidspunkt var indskrænket til et Tilsyn med Dampfartøjer, dels fordi et under Forberedelse værende Tilsyn med Sejlskibe indtil videre maatte organiseres som en selvstændig, fra Dampfartøjstilsynet adskilt Institution, og endelig fordi Skibstilsynet — væsentligst paa Grund af sin Mangel paa Centralisation og faglig Overledelse — ikke var egnet til at paatage sig nogen større Opgave i Lasteliniesager.

Samtidig maatte Regeringen, ligeledes under Paavirkning af udenlandske — navnlig engelske — Foranstaltninger, ikke alene, som ovenfor skildret, skride til at indføre Regler om Lastelinie, men ogsaa til at udstrække Skibstilsynet til at omfatte Sejlskibene. England forlangte — atter med Hjemmel i Tillæget af 1906 til The Merchant Shipping Act — at alle Skibe, der anløb engelske Havne, skulde være forsynede med visse nærmere angivne Redningsmidler, Baade, Redningskranse og Bælter af særlig Konstruktion og særlig Bæreevne. For Dampfartøjer og andre maskindrevne Fartøjers Vedkommende lod dette Spørgsmaal sig løse ad administrativ Vej paa Basis af Loven af 13. Februar 1903 — jfr. Bekendtgørelse Nr. 65 af 28. Marts 1908 — men for Sejlskibenes Vedkommende savnedes vedblivende enhver Hjemmel i saa Henseende. Handelsministeriet nedsatte derfor under 23. Januar 1909 — jævnsides altsaa med Arbejdet paa Løsningen af Lasteliniespørgsmaalet, men uafhængigt af dette — en Kommission til Udarbejdelse af Regler for Tilsyn med Sejlskibe.

Det maatte i første Række være denne Kommissions Opgave at skabe betryggende Regler, der dels kunde vente Anerkendelse i England, dels tog de fornødne Hensyn til den danske Sejlskibsfarts Tarv. Da man ogsaa paa dette Omraade, ligesom ved Lastelinie-reglerne, maatte have Spørgsmalets Løsning tilendebragt inden 1. Oktober 1909, var Tiden knap, og den tillod derfor ikke, at man gav sig i Kast med